

Zpravodaj

P L Z E Ň S K É D I E C É Z E

4
—
24

V Liticích se poprvé sešli všichni synodní delegáti.

Je doba zápisů do škol.

Psycholožka Kateřina Zíková ve svém textu píše, jak poznat kdy je dítě do školy připravené.

Diecézní charita už více než dva roky pomáhá uprchlíkům z Ukrajiny.

LETNÍ TÁBORY PLZEŇSKÉ DIECÉZE 2024

■ termín ■ pořadatel ■ pro koho ■ info a přihlášky ■ místo

příměstský tábor **Veselý Pepín**

■ 8.–12. 7. ■ 9–13 let ■ Plzeň
■ Salesiánky Plzeň ■ shm.plzen@volny.cz

příměstský tábor **Odvážnému Pán Bůh přeje**

■ 15.–19. 7. ■ 6–14 let ■ Strážov
■ farnost Nýrsko ■ farnost-nyrsko.cz / strazov@sestrynp.cz

Quest

■ 21.–27. 7. ■ 12–15 let ■ Nečtiny
■ DCM Plzeň ■ dcmplzen.cz/quest-2024

Báječné dny s Rudolfinou

■ 22.–27. 7. ■ dívky 10–12 let ■ Zdice
■ Salesiánky Plzeň ■ makifma@seznam.cz

ÚLeT

■ 27. 7. – 3. 8. ■ 14–18 let ■ Břeží u Čachrova
■ BIP a obláti z Plas ■ bip.cz/ulet24

Letopisy Narnie

■ 28. 7. – 3. 8. ■ 7–15 let ■ Rotava
■ Royal Ranger Kraslice ■ sebisov@volny.cz

Junior puťák

■ 4.–10. 8. ■ 15–25 let ■ na cestách
■ ŘKF Kraslice ■ sebisov@volny.cz

Dívčí chaloupka

■ 11.–16. 8. ■ 13–17 let ■ Podmokly u Sušice
■ Salesiáni Plzeň ■ sapes.cz

Minitab

■ 17.–24. 8. ■ 10–18 let ■ klášter Teplá
■ DCM a františkáni Plzeň ■ dcmplzen.cz/minitab-2024

Kompot

■ 18.–25. 8. ■ 12–16 let ■ Strašice
■ Salesiáni Plzeň ■ sapes.cz

příměstský tábor **Malý Princ**

■ 19.–23. 8. ■ 7–13 let ■ Plzeň
■ Salesiánky Plzeň ■ shm.plzen@volny.cz

Duchovní nakopnutí

Na píseň Psát od prvních řádků z muzikálu Jesus Christ Superstar si často, a zvláště o Velikonocích, vzpomenu. A říkám si, jak by to bylo krásné, kdybychom mohli v jakýkoli okamžik našeho života udělat za tím, co nás trápí, v čem jsme selhali nebo dlouhodobě selháváme, tlustou čáru a pokračovat životem bez všech zranění, která jsme způsobili sobě či druhým nebo která způsobil někdo nám.

Kdy jindy než o Velikonocích bychom si měli intenzivně připomínat, že přesně takové tlusté

čáry za naším starým životem Bůh dělá. Dokonce je chce dělat, zve nás k tomu každý den, v každý okamžik. Nenutí, nabízí. Dal nám svobodu, abychom se mohli rozhodovat. Bez svobody bychom byli jen loutky. Bez svobody nelze milovat a, nutno podotknout, také nenávidět. Je to prosté a zároveň ohromující.

Najdeme ve své svobodě odvahu odevzdat náš život a vztahy Bohu. On je připraven všechno psát od prvních řádků.

Pavel Říha

Obsah

Co se stalo	4	Diecézní synoda	24
Druhý rok pomoci Ukrajině	7	Co se chystá	27
Dopis do farnosti	10	Diecézní centrum mládeže	30
Pastorační centrum	13	Karmelitánské nakladatelství informuje	32
Teologické okénko	16	Z dopisů našich čtenářů	34
Z charitního života v západních Čechách	18	Okénko pro děti	37
Co na to Písmo?	20	Z diáře emeritního biskupa Františka	38
Vzdělávání v diecézi	22	Z diáře biskupa Tomáše	40

Co se stalo

RESET – postní duchovní obnova

Druhý postní víkend proběhla na faře v Dýšíně krátká duchovní obnova pro mladé. Od páteční večere do nedělní snídaně se dodržovalo silentium, aby měli účastníci prostor pro vstřebání vlastních myšlenek i pro vnímání Božího slova. Pro některé to byla nečekaná novinka, ale všichni se toho zhostili skvěle a šli do obnovy naplno. Kromě Písma se dalo rozjímat nad impulsy od Oťáka, které byly o sv. Františkovi, o našem nebeském Otci, o Adamovi s Evou, prvotním hříchu a Ježíši Vykupiteli. Velký úspěch sklidila i pórková polévka.

Reset mi dal ticho, zklidnění se, ztišení se. Vzal mi den v hluku. Poznal jsem, jaké to je v režimu ticha, protože jsem to vlastně nikdy nezažil. a bylo to zvláštní, když jsme třeba jedli a nikdo nic neříkal. Bylo to dobré. Přiblížení se Pánu Bohu a i sobě.

Honza

Kurz pro chrámové varhaníky proběhl v Klenčí pod Čerchovem

V sobotu 23. dubna proběhl výjezdní kurz varhaníků plzeňské diecéze pořádaný Biskupstvím plzeňským. Během setkání se frekventanti zaměřili na hudební doprovod liturgických památek, svátků a slavností. Lektorem byl P. Ivan Pavlíček, administrátor farnosti v Klenčí, který je zároveň ustanoven jako duchovní rádce varhaníků a ředitelů kůrů v plzeňské diecézi. V dopoledních hodinách si mohli účastníci vyzkoušet hru na historické varhany v kostele sv. Martina pod vedením katedrálního regenschoriho Aleše Noska. Místní varhany pocházejí z poloviny 18. století z dílny varhanářského rodu Gartnerů z Tachova. Jejich hlavní specifikum, kromě typického barokního

zvuku, jsou zkrácené rozsahy klaviatur, jak v manuálech, tak v pedálu. Odpoledne bylo věnováno teorii liturgie na faře. Celkem do Klenčí pod Čerchovem dorazilo osm varhaníků a varhanic.

Víkendovka spolč Kralovice, Domažlice a Rokycany

V březnu proběhlo na Diecézním centru mládeže víkendové setkání spolčáků z Kralovic, Domažlic a Rokycan. Cílem bylo poznat se, podpořit se mezi sebou a užít si skvělý čas spolu v Plzni. Kromě nesčetných her 3D Palerma, modliteb a dobrého jídla jsme šli také do Jump arény, kde to bylo skvělé. Těšíme se, že se nějaké takové setkání zase někdy uskuteční.

Terka

Požehnání velikonoční várky plzeňského piva

Plzeňský Prazdroj posílá velikonoční várku piva do Vatikánu již potřinácté. Navazuje tím na tradici, jejíž kořeny sahají do přelomu 19. a 20. století. Plzeňský ležák si nechal posílat na do-

poručení svým lékařem papež Lev XIII. Na tuto tradici navázal pivovar v roce 2011, od té doby jen jednou pivo na Velikonoce do Vatikánu nepřiputovalo, a to kvůli pandemickým omezením. Pivo, které tenkrát zbylo na skladě, plzeňské biskupství ve spolupráci s pivovarem a známými osobnostmi vydražilo. Výtěžek byl věnován Diecézní charitě Plzeň a přes apoštolského nuncia také papeži Františkovi pro jeho charitativní účely.

Postní rekolekce s biskupem Tomášem

O víkendu 8.–10. března proběhla v německém exercičním domě Johannisthal postní duchovní obnova s biskupem Tomášem Holubem. Jejím tématem byla Ježíšova pokora. Ohlédnutí dvou účastnic diecézní rekolekce najdete v tomto Zpravodaji v rubrice Pastoračního oddělení.

Mše svatá s přáteli bez domova U Ježíška

18. března proběhla bohoslužba U Ježíška s přáteli bez domova a jejich přáteli. Bohoslužbu vedl P. Martin Sedloň ze spolku K Srdci, který se lidem bez domova dlouhodobě věnuje. Bohoslužba byla sloužena, jako vždy, za všechny lidi, kteří zemřeli na ulici. Přítomní měli možnost slyšet slova naděje, nikoli odsouzení, a mohli ve společenství sdílet všechny své životní strasti i radosti. Po mši svaté bylo pro všechny připraveno malé občerstvení.

Druhý rok pomoci Ukrajině v Diecézní charitě Plzeň

Od začátku války na Ukrajině poskytují charity v Diecézi plzeňské (Plzeňský a Karlovarský kraj) všestrannou pomoc lidem, kteří v reakci na nebezpečí opustili svou zemi. I rok 2023 byl naplněn pomocí těmto lidem, kteří v našich regionech čelí mnoha životním výzvám a trvalé nejistotě, zda jsou jejich blízcí na Ukrajině v pořádku a zda ještě někdy budou moci žít obyčejný život ve své rodné zemi.

Pomoc ukrajinským občanům v číslech

Během roku 2023 bylo charitami na území diecéze poskytnuto odborné poradenství 1500 ukrajinským občanům a 10 500 lidem z Ukrajiny byla poskytnuta asistence při jednáních na úřadech, případně jiných institucích, jako jsou například zdravotnická či školská zařízení. Mezi příchozími z Ukrajiny pokračoval zájem o výuku českého jazyka, 583 z nich navštívilo některý z charitních kurzů, 170 ukrajinských občanů našlo díky pomoci z Charity zaměstnání a 126 bylo zajištěno nebo zprostředkováno ubytování. Na všech uvedených údajích se většinou podílela plzeňská Poradna pro cizince, provozovaná Diecézní charitou Plzeň. Poradna zároveň poskytuje asistenční služby na Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra v Jagellonské ulici. Na aktivity poradny navazuje činnost charitního Komunitního centra pro ukrajinské uprchlíky v sadech 5. května a Asistenčního centra, které občanům Ukrajiny poskytuje pomoc v nejrůznějších problematických situacích v naší zemi, včetně zajištění tlumočení a doprovodů.

I v roce 2023 byla uprchlíkům poskytována potravinová a materiální pomoc. V Diecézi plzeňské bylo vydáno téměř 2 400 balíčků potravin a hygieny.

Aktivity Komunitního centra

Komunitní centrum se svými pravidelnými vzdělávacími a integračními aktivitami podporuje lidi z Ukrajiny, kteří byli nuceni uprchnout do ČR, a dílčími aktivitami i ty, kteří zůstali v zemi sužované válkou.

V roce 2023 navštívilo Komunitní centrum kolem 400 lidí z Ukrajiny. Někteří do něj stále pravidelně docházejí, zdokonalují se v jazyce, navazují nové kontakty, poznávají českou společnost a kulturu, jiní dostali potřebnou podporu a žijí v Česku zdánlivě obyčejným životem, za nímž se skrývá trauma válečné hrozby, nebo se vrátili zpět do své okupované země.

„Jsme moc rádi, že tu můžeme společně být, že jsme se mohli potkat s novými kolegy, kteří zde pracují, a s vámi, kteří jste přišli. Strašně jsou ale okolnosti, proč jsme se potkali. Velmi bych si přála, abychom se mohli setkat za jiných okolností, abychom se mohli potkat, protože budeme slavit dobré zprávy. Všem přeji, ať jsou vaši blízcí v pořádku,“ svěřila se přichozím Klára Zachová, vedoucí Podnhy pro cizince.

Svědectví

Iryna Volkova dnes v Komunitním centru pracuje jako peer konzultantka. To znamená, že sama prodělala náročnou životní zkušenost svých klientů a může jim s leccím poradit. Má na starost zejména volnočasové aktivity, skupiny pro děti a mládež a konzultace v otevírací době. „Na začátku bych chtěla poděkovat charitnímu týmu, České republice a Čechům za podporu v nejtěžších chvílích našeho života,“ sděluje na setkání. „Můj osobní příběh začal, stejně jako stovky příběhů našich lidí, v chladném a bolestném únoru. Do České republiky

jsem přijela kvůli válce na Ukrajině z nyní okupovaného města Melitopol v Záporožské oblasti v červenci 2022. Aktivně jsem hledala ubytování. Poradili mi, abych se obrátila na Charitu.“ Ta jí poskytla všestrannou pomoc. Paní Iryna se v Komunitním centru aktivně učila češtinu a hledala si práci. Po mnoha odmítnutých rozeslaných životopisech našla zaměstnání právě tam, kde se jí dostalo pomoci. „Jsem vděčná za to, že mohu být součástí úžasného týmu. Komunitní centrum se stalo místem bezpečí, kde každý cítí podporu, pochopení a pomoc. Vděčnost vyjadřujeme tím, že se učíme jazyk, navštěvujeme Plzeňský kraj, pracujeme a projevujeme respekt. Geograficky malá Česká republika naší Ukrajině velmi pomáhá. Velmi si toho vážíme. Akce k druhému smutnému výročí začátku války na Ukrajině, která se konala 24. února v Praze, ukázala obrovskou podporu Čechů. Stejně akce jsem se zúčastnila i v Plzni. Věříme také, že Ukrajina přežije, protože má podporu celého civilizovaného světa,“ uzavírá paní Iryna.

Se svým pohnutým příběhem na setkání vystoupila i paní Larysa: „Nejsem uprchlík. Ale byla jsem na Ukrajině, když začala válka. Bylo to v Záporoží, a moje dcera se měla vdávat 25. února. Dcera nechtěla odjet, protože její manžel zůstal na Ukrajině. Ale ona čekala dítě a měla velký strach, tak jsme jeli spolu. Charita nám hodně pomohla. Když se dítě narodilo, dostali jsme všechno: kočárek, hračky, oblečení. Na tuto pomoc budeme vždy vzpomínat. Manžel jí ale velmi chyběl, a tak se vrátila na Ukrajinu. V mém rodném městě Tokmak, které je také pod okupací, zůstala babička a strýc. Mám o ně velký strach.“

Paní Alla si ve Výroční zprávě Diecézní charity Plzeň z roku 2022 všímá fotografie fronty ukrajinských uprchlíků čekajících na humanitární pomoc. „Vzpomínám, jak jsem stála ve frontě, když jsem přijela a přišla do Charity s dvěma vnučkami. Moc nám pomohli.“

Petr Šimek

Dopis do farnosti Klatovy

Biskup Tomáš se v rámci kanonických vizitací v březnu vydal do farnosti Klatovy. Níže vám předkládáme jeho dopis, který adresuje do této farnosti.

V Klatovech 3. března 2024

Vážení a milí z farností Klatovy, zakončuji svoje vizitační putování po klatovském vikariátu. Kde jinde by to mělo být než ve farnosti, která je v pastorační péči vikáře, a to jak bývalého, tak i současného, kteří Vám nyní zde v Klatovech slouží společně.

Prožil jsem mezi Vámi ve čtvrtek velmi intenzivní a dlouhý den. Radostí i posilou pro mne bylo hned ráno začít společným slavením eucharistie a následným posezením u čaje a biskupského chlebičku na faře. U čaje jsem pak pochopil, že účastníci této ranní bohoslužby jsou ve většině zároveň členy dobrovolnické party, která uklízí kostelní prostory tohoto jezuitského chrámu. Za to bych jim chtěl moc poděkovat a vyzvat i další v této na poměry plzeňské diecéze opravdu velké a živé farnosti, aby se k nim přidali. Čím více Vás bude aktivních v různých službách ve Vašem farním společenství, tím životaschopnější a životodárnější jako farnost budete. Po

mši jsem také mohl nahlédnout do Vaší farní knihovny. Je výborné, že ji máte, nabídka je opravdu bohatá. A opět provoz knihovny je možný jen díky nezištnému dobrovolnictví Fífkových. Vážím si toho.

Z následného setkání s panem místostarostou z Klatov a se starosty a starostkami z Běšin, Bezděkova, Černíkova, kam spadá kostel ve Slavíkovcích, a z Dlažova si odnáším radost ze zájmu o aktivity farnosti i z ochoty spolupracovat při řešení náročné péče o kostely, které má farnost v jednotlivých obcích na starosti. Za to starostkám, starostům i zastupitelům patří můj velký dík. Během vizitace jsem měl možnost si s Otcem Markem farnost z větší části projet a tak i tváře starostů si dát do souvislosti s místy, která ke klatovské farnosti patří.

Ke klatovské farnosti patří také velmi rozvinutá aktivita Charity. Já jsem měl možnost navštívit velkou část jejich služeb a středisek již v nedávné minulosti, a tak ve čtvrtek vyšel čas jen na velmi působivou modlitbu se zaměstnanci a klientkami

domova pro seniory a návštěvu volnočasového nízkoprahového zařízení pro mládež Budík. Znovu jsem mohl oceňovat velké nasazení nejen skvělé paní ředitelky, ale i všech ostatních, kteří zde v Charitě působí. Chtěl bych ale ještě zvláště vyzdvihnout jedno specifikum, které jsem zde opakovaně mohl v charitních službách zažít. Je jím velká a přirozená propojenost mezi odborně poskytovanou pomocí a životem farnosti. Jste s tímto zde v Klatovech v rámci naší diecéze opravdu na špičce, čehož si moc vážím.

Velmi mne povzbudilo a potěšilo setkání s několika studenty a studentkami té skupinky, která se obvykle schází na hodinu náboženství na gymnáziu. Myslím, že jsme si společné chvíle užili. Pro mne to byla možnost ochutnávky jedné z dalších aktivit, které k Vašemu farnímu životu patří, tedy vyučování náboženství jak na faře, tak i ve školách. Děkuji katechetům i Otci Markovi. Je to důležité pro život farnosti a vím, že to ale vůbec není jednoduché.

Díky pozvání pana primáře Kuneše jsem se pak během vizitace poprvé v životě dostal i na porodní sál a na Gynekologicko-porodním oddělení Klatovské nemocnice jsem mohl

zažít srdečné setkání nejen s panem doktorem Kunešem, ale i s jeho kolegyněmi a v neposlední řadě i s panem ředitelem celé nemocnice. Je radost, když víra je hodnotou, která má otevřené dveře na takovýchto místech.

Po prohlédnutí si restaurované křížové cesty na Křesťanském vršku pak na mne čekalo velké finále: nejprve setkání se zástupci různých společenství a aktivit, které mají ve vaší farnosti své místo, a poté rozhovor s pastorační a ekonomickou radou. S radostí jsem slyšel o velké pestrosti Vašich aktivit, zahrnujících modlitby mužů, matek, společenství domu modlitby napojeného na spiritualitu Koinonie z Litic, o setkávání seniorů, manželů, maminek s dětmi i Mariini legie, o farním dětském táboře, o živém růženci i o již dlouhé a požehnané tradici sboru Plamínky.

Nechal jsem si vyprávět o živé liturgii, kterou zde prožíváte nejen na Velikonoce a která je možná i díky početnému sboru ministrantů, o nočním bdění u Kristova hrobu, o pouti do Itálie na místa spojená s Vaším milostným obrazem. Osobně jsem pak při tomto rozhovoru zdůraznil, že nejen pro působivou klatovskou

poutí, ale pro celkový charakter Vaší farnosti vnímám s velkou vděčností, jak je Matka Boží pro Vás důležitá. Mám z toho upřímnou radost.

Ze všeho jsem získal dojem, o kterém nakonec mluvili i někteří z Vás, že jste skutečně farností velmi pestrou a otevřenou. Projevuje se to nejen v zájmu o naše bratry a sestry z Filipín, kteří se stali součástí Vašeho společenství nedávno, ale i v otevřenosti, s kterou jste již před lety přijali bratry a sestry Slováky, kteří zde našli nový domov poté, co opustili rumunské Sedmihradsko.

Prosím, zachovejte si tuto otevřenost, je znamením života z Krista, o jehož dobrotu se chceme dělit s druhými. Zachovejte si tuto podporu nabízející otevřenost i vůči celé diecézi. Ta ji od Vás jako od živé a pestré farnosti moc potřebuje, jak jsem o tom otevřeně mluvil i s Vaší pastorační a ekonomickou radou.

A ještě zmíním mé dva konkrétní impulsy z povídání s Vašimi radami. Ten první je pastorační a týká se mého návrhu, abyste se jednou do roka i jako klatovští společně vydali na nedělní či sobotní bohoslužbu do jednoho z kostelů v obcích kolem Klatov a tak podpořili ty, kteří k Vám patří a doma mají v Bezděkově, Poleni, Slavíkovcích, Bešínách či Dražově. Druhý podnět je ekonomický: přemýšlejte, prosím, o moderní formě podpory farnosti cestou trvalých příkazů. Je to způsob daňově výhodný a odpovídající tomu, že žijeme v 21. století.

Ve svém dopise nemohu také opomenout, že během celého dne jsem vícekrát cíleně či mimoděk od Vás slyšel velké uznání aktivní spolupráce farností s městem Klatovy, za kterou je třeba poděkovat jak pateru Hüllemu, tak ale především panu místostarostovi Chroustovi. Barokní Klatovy, spolupráce s Ackermann-Gemeinde i společná péče o klatovské katakomby. To není žádná samozřejmost a já si, pane místostarosto Chrouste, Vašeho velkého a vytrvalého nasazení nesmírně vážím a děkuji za ně.

Sestry a bratři, cítil jsem se mezi Vámi moc dobře. Jste farností plnou života, což mne naplňuje radostí. Je třeba za to vzdát díky Bohu.

Ale nejen jemu. Chtěl bych v této chvíli velmi poděkovat i Vaším kněžím. Otcí Markovi, který zde s Otcem Jaroslavem vytvořil skvělý tandem a je motorem mnoha akcí. Ale dnes především Otcí Jaroslavovi. Vy jste mu již blahopřáli včera, kdy jste spolu s ním děkovali za 70 let jeho života, a já bych tak chtěl učinit nyní. Otče Jaroslave, to, že farnost zde v Klatovech vzkvétá, je také Tvoje velká zásluha. Zásluha Tvého laskavého, otevřeného a pohostinného kněžského srdce. Vzdávám Bohu chválu za Tvůj život a moc děkuji Tobě, že s Boží milostí spolupracuješ a své síly dáváš naplno do služeb evangelia.

At' Tě Pán provází i nadále a at' ti zehná.

Milé sestry, milí bratři, moc se omlouvám, že jsem byl tak dlouhý, ale vizitace zase několik dlouhých let nebude, a tak jsem Vás nechtěl o své postřehy ošidit. At' Vám Hospodin zehná a prosím pamatujte i na mne v modlitbě. Opravdu to potřebuji.

Děkuji za to a zehnám Vám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš

Pastorační centrum informuje

Před Velikonoci navštívilo biskupství v Plzni na 23 tříd napříč Plzní. Byl pro ně připraven vzdělávací program, který žákům a studentům přiblížil křesťanský rozměr Velikonoc. Děti si na konci odnášely i velikonoční ozdoby a práníčka, která jim naše společné setkání připomene.

7. června se uskuteční tradiční akce **Noc kostelů**. Je možné přihlašování kostelů, modliteben, kaplí i kapliček na webových stránkách www.nockostelu.cz. Letošní NOC se ponese ve znamení tématu Srdce a zvonů. Případné dotazy směřujte na e-mail nockostelu@bip.cz nebo na tel. 731 619 698 koordinátorky Ludmily Němečkové

Ohlédnutí za diecézní duchovní obnovou v Johannisthalu

O víkendu 8.–10. března proběhla v německém exercičním domě Johannisthal postní duchovní obnova s biskupem Tomášem Holubem. Jejím tématem byla Ježíšova pokora. Přinášíme vám dvě účastnická ohlédnutí.

V rámci postní rekolekce jsme se ocitli uprostřed nádherné přírodní rezervace, v domě klidu a pohostinnosti. V místě, kde jsme si mohli odpočinout a dostat se do kontaktu se sebou samými, s druhými, s přírodou a s Bohem.

Velmi milé bylo osobní přivítání se biskupa Tomáše s každým z nás a také krásná slova na přivítanou od místního děkana p. Manfreda Stiegela.

Rekolekce probíhaly v tichu, a tak jsme měli možnost prožít tento vzácný čas s Bohem, rozjímáním nad Písmem sv. a nad promluvami o. Tomáše.

Tématem postních rekolekcí bylo zamyšlení se nad „*Ježíšovou pokorou*“.

Pokora, latinsky *humilitas*, souvisí se slovem humus, tzn. „země.“ Člověk, který je zemitý, stojí „nohama pevně na zemi“, tj. na nic si nehraje. Pokora je především otázkou skutků, rozhodnutí a konkrétních postojů. Pokora je ochota a připravenost sestoupit a snížit se ke službě, a to ke službě z lásky, nikoliv z vypočítavosti nebo pro nějakou výhodu či slávu. Biskup Tomáš tu použil vhodný přírůbek k rodičům, kterým se pozvracelo jejich dítě. Tito rodiče jdou, a ačkoliv je jim tato situace jistě nepříjemná, po dítěti vše uklidí. Ve své péči a lásce k onomu dítěti jsou pravdiví.

Ježíš se chová pokorně, tj. opačně než padlý anděl, který se ztotožnil s vlastnostmi, které jsou opakem pokory (tj. *padlý anděl se nechal ovládnout pýchou a pocitem vlastní důležitosti a nadřazenosti – proti Bohu se vzbuřil svým rozhodnutí: „nebudu sloužit“*).

Náš Pán je pokorný vždy a ve své pokoře je vždy pravdivý a stabilní. On, přestože je rovný Bohu, nijak na tom nelpí, ale „*sám sebe se zříká, bere na sebe přirozenost služebníka a stává se jedním z lidí... ponižuje se a je poslušný až k smrti*“ (Flp 2,6-8). Vyvýšený Pán je současně ponižený Služebník.

Otec biskup nám tu předložil několik faktů o Ježíšově pokoře. Mezi nimiž mi dominovala událost ustanovení Eucharistie – daru Lásky. On „první“ se pro spásu nás všech stává „posledním“. Sklání se ne jednou, nýbrž celým svým životem, a nejen ke svým učedníkům, nýbrž k nám všem.

Celé rekolekce se nesly v duchu něžnosti a vděčnosti. Veliké díky patří o. Tomášovi, že je našim biskupem, že o nás pečuje, a že nás má v pravdivosti rád. Veliké díky patří i jáhnu J. Fenclovi, že mu v jeho nelehké službě pomáhá a je mu oporou. Veliké díky patří i týmu českých děvčat, které zajistily hladký průběh rekolekcí a také hudebnímu doprovodu, který podtrhl krásu onoho prostředí. V neposlední řadě patří veliké díky i týmu německých děvčat, které nám připravily nádherné zázemí odpočinku a také luxusní stravy.

Hana Hrachovcová

Ježíšova pokora,

v tomto duchu se nesla letošní postní duchovní obnova, kterou vedl otec biskup Tomáš.

Dostala jsem hodně podnětů k rozjímání. Zamýšlela jsem se, jak je to s mojí pokorou. Při rozjímání jsem si uvědomila, jak Ježíši na mě záleží, jak působí v mém srdci. Ježíšova pokora se nám dává do krajnosti, z lásky ke mně se nechal ukřižovat a zůstal skrytý v eucharistii, i když věděl, že bude často zneuctěn a pošlapán.

Hluboce mě zasáhla věta: *Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř moje srdce podle srdce svého.* Ježíš proměňuje moje srdce natolik, nakolik mu to dovolím, respektuje moji svobodu. Je to dlouhý proces. Prosím Ježíše, aby mě naučil milovat jeho láskou a mé srdce, aby se připodobnilo jeho srdci.

Přítomnost na duchovní obnově mě obohatila a věřím, že jsem se o krůček posunula blíže k Ježíši. Odvážím si s sebou větu: *Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř moje srdce podle srdce svého* s tím, že si ji budu často připomínat při modlitbě.

Mária Švarcová

Teologické okénko

Rok s modlitbou Otče náš

V letošním roce se v této rubrice věnujeme modlitbě Otče náš, kterou nám po jednotlivých částech představují kněží plzeňské diecéze.

Modlitba Otče náš je základním kamenem křesťanské spirituality, stejně tak i zrcadlem teologických hlubin. Každá její část nás zve, abychom vstoupili do tajemství Boží přítomnosti a vztahuje se k různým aspektům našeho vztahu k Bohu. Dnes se v Teologickém okénku podíváme hlouběji na verš „Přijď království tvé“.

Tento krátký verš nás vede k zamyšlení nad Božím královstvím a jeho příchodem. Co to znamená, když prosíme: „Přijď království tvé“? Je to prosba o dosažení nějakého budoucího stavu, kdy bude Boží vláda plně projevna na zemi? Nebo je to spíše vyjádření touhy, aby

Boží království začalo působit v našem srdci a našem světě již dnes?

Když se modlíme „Přijď království tvé“, vyjadřujeme touhu po příchodu Božího království, které překračuje hranice tohoto světa. Je to prosba o naplnění Boží vůle, o uskutečnění Božích plánů, které jsou v souladu s jeho spravedlností, láskou a milosrdenstvím. Tato prosba nás vede k otázce, jak můžeme přispět k příchodu Božího království ve světě. Jak můžeme žít tak, aby naše jednání odráželo hodnoty Božího království a přiblížilo nás k naplnění jeho království?

Přijď království tvé... *P. Evžen Rakovský SDB*

Přestože tato prosba zahrnuje očekávání budoucího příchodu Božího království, také nás vyzývá k účasti na jeho přípravě a realizaci již nyní. Je to povzbuzení k aktivnímu zapojení se do práce na budování Božího království ve světě, ať už skrze službu druhým, modlitbu, či svědectví víry. Zároveň nás modlitba „Přijď království tvé“ učí trpělivosti a naději. Víme, že Boží království přichází postupně, ačkoli někdy může být jeho příchod skrytý našemu lidskému chápání. Proto se modlíme s důvěrou, vědomi si toho, že Boží čas není náš čas a že jeho plány jsou vždycky lepší než naše vlastní.

Přijetí Božího království do našich životů znamená přijetí Boží vlády nad námi, ale také zavazuje k následování Ježíše Krista jako našeho krále a Pána. Je to závazek žít podle jeho učení, naslouchat jeho slovu a jednat podle jeho vůle.

Když se tedy modlíme „Přijď království tvé“, modlíme se za transformaci našich srdcí, za proměnu našeho světa a za naplnění Božích plánů. Je to prosba plná víry, naděje a lásky, která nás vede k intenzivnějšímu vztahu s Bohem a k účasti na jeho díle v našem světě.

Z charitního života v západních Čechách

Charitní pečovatelská služba Blovice, Spálené Poříčí obnovila Klub pro seniory a spustila projekt DOPRAVA nejen pro klienty

V zázemí Domu s pečovatelskou službou Blovice (5. května 663) obnovila Charitní pečovatelská služba Blovice, Spálené Poříčí prostory Klubu pro seniory. Setkání seniorů se zde pravidelně konají od začátku března. Proběhla zde například oslava svátku Mezinárodního dne žen nebo přednáška o velikonočních zvycích od lektorky Muzea jižního Plzeňska v Blovicích. Seniory přijel navštívit také emeritní biskup plzeňský František Radkovský, aby jim promítl film Život Ježíše a přizval je ke společnému zamyšlení. Před Velikonoce měly seniorky příležitost setkat se se studentkami z plzeňské Střední odborné školy obchodu, užitého umění a designu při mezigenerační akci Tvoříme společně.

Díky podpoře Nadace EP Corporate Group rozšířila Charitní pečovatelská služba svou činnost o novou aktivitu DOPRAVA nejen pro klienty. Tu mohou za drobný poplatek využívat jak současní klienti pečovatelské služby, tak také jiní seniori a držitelé průkazů ZTP nebo ZTP/P s trvalým pobytem na území města Blovice nebo dalších obcí, kam služba běžně zajíždí. Podrobné informace o pravidlech využívání dopravy poskytne vedoucí Charitní pečovatelské služby Michaela Kazdová na tel. 731 433 025 nebo e-mailu michaela.kazdova@dchp.charita.cz, jsou též zveřejněny na stránce služby umístěné webu Diecézní charity Plzeň www.dchp.cz.

V Domově sv. Vavřince slouží nová dodávka požehnaná emeritním biskupem Františkem

Emeritní biskup a současný prezident Diecézní charity Plzeň František Radkovský požehnal novou dodávku Renault Trafic, která slouží k přepravě klientů Domova sv. Vavřince. Pořízení dodávky bylo možné díky dofinancování nákupní ceny z Tříkrálové sbírky. Klienti domova ji budou využívat při přesunech za lékařskou péčí nebo při návštěvách kulturních akcí či různých výletech. Domov sv. Vavřince se nachází v Meclově nedaleko Domažlic na místě bývalé fary, je pobytovou službou určenou lidem s duševním handicapem. Obyvatelé domova navštěvují v Meclově mimo jiné pobočku Sociálně terapeutických dílen sv. Josefa, které spolu s domovem provozuje Diecézní charita Plzeň. Otec biskup František během návštěvy domova pustil klientům a pracovníkům shromážděným ve společenské místnosti film ze života Ježíše Krista a přizval je ke společné diskuzi.

Besedy o rozvojové pomoci v Jižní Americe

Nejen o projektu Adopce na dálku, ale i o dalších rozvojových projektech koordinovaných Střediskem rozvojové spolupráce Diecézní charity Plzeň promluví na chystaných besedách vedoucí střediska Pablo Chacón Gil.

- 5. 4. – 20:00 festival Jeden svět, České Budějovice, diskuze o problematice dětí ulice v Jižní Americe
- 10. 4. – 17:30, Komunitní centrum Domažlice
- 8. 10. – 17:30, Městská knihovna v Chebu

Co na to Písmo?

Tentokrát se, milé čtenářky a milí čtenáři, ani nebudu ptát, zda jste se setkali se zcela přezíravým a výsměšným postojem a poznámkami lidí ve Vašem okolí vůči Vašemu přesvědčení nebo Vaším hodnotám, protože vím, že ano. Někdo to dostal natvrdo do očí, někomu se to doneslo třeba z doslechu nebo v nějaké narážce, ale s přezíráním jsme se – často v nečekaných situacích a s nečekanými oponenty – setkali všichni. Velmi podobná je situace Mojžíše a dalších zástupců Izraele s faraonem a jeho aparátem. Podívejme se na to postupně.

Na začátku knihy Exodus se změnila situace Izraele, který už není patriarchální rodinou desítek lidí, ale mnohasettisícovým etnikem. Nový farao neví nic o Josefovi (nevědomost je matkou zaslepených předsudků) a Izraelity vnímá jako hrozbu. Každá totalita nudně volí tytéž nelidské prostředky vůči nechtěným menšinám – otrocké práce a genocidu. Tady

vyniká odvaha egyptských porodnic Šifry a Púy, které ve zdůvodnění svého počínání využijí již zmíněnou faraonovu nevědomost (Ex 1). Levita Mojžíš (z vody vytažený) vlastně žije výjimečně díky kalkulaci se soucitem faraonovy dcery. S vědomím vlastní identity se zastává věci svého lidu tak, že zabíjí egyptského agresora a před faraonovým vražedným záštitím uprchne do Midjánu, ožení se a má za to, že je „z toho venku“ (Ex 2). Jeho klid naruší sám Hospodin, když ho povolá zprostřed hořícího keře, který neshořel a pošle ho vysvobodit Izraele z Egypta v Boží síle (Ex 3).

Mojžíš dává jedinou možnou odpověď, zjednodušeně: „Já? Ne!“. Dikce odpovědi je diplomatictější, ale jádrem je, že ne Mojžíš, ale Hospodin skrze Mojžíše (a mnoho dalších) má sílu vykoupit svůj lid, nejde o Mojžíšovy řečnické nebo manažerské schopnosti, ale o jeho víru skrze přátelství s Hospodinem. Ten mu jako neobratnému řečníkovi dává jako spolupracovníka

Kdo je Hospodin? *P. Pavel Větrovec*

jeho bratra Árona a společně jdou k faraonovi požádat, aby propustil lid z roboty, aby mohl v poušti obětovat svému Bohu – Hospodinu. Faraonova odpověď: „Kdo je Hospodin, že bych ho měl uposlechnout a propustit Izraele? Hospodina neznám a Izraele nepropustím!“ (5,2) je pro některé badatele klíčem ke knize Exodus – farao má zjistit skrze deset ran a vítězství při utkání v Rákosovém moři, kým je pro něj Hospodin a jeho lid Izrael. Nemá smysl se štvát na několika řádcích s výčtem ran od zkažení vod po pobití egyptských prvorozců – ta poslední s výraznou symbolikou beránkovy krve na veřejích Izraelitů – Božího lidu.

Typické jsou faraonova nepoučitelnost z předchozích ran i určité duplicity podle pramenů, které se ukazují i u konečné konfrontace faraona a Hospodina v Rákosovém moři, jak ji popisuje legendární Ex 14. Pro ilustraci jedna výrazná duplicita: dochází k zázraku v moři jedním úderem Mojžíšovy hole, kdy vody stojí jako

zdi, nebo vanutím větru po celou noc, kdy jsou vody vysušeny až na dno? Je myslitelný jediný přechod ne jeho dvě verze po sobě, podobně u potopy v Gn 6 – 8. Uspořádání výsledné „slité“ verze přechodu je pak v dějstvích:

- 1) večer: obavy i víra;
- 2) noc: tajemný přechod i Boží posel mezi tábory;
- 3) jítro: úžas nad Hospodinovým vítězstvím.

Neviditelný Hospodin je pánem situace, vesmíru i lidských životů a zdánlivě všemocný a dobře vnímatelný farao mizí v propadlišti dějin, zde konkrétně ve vodách Rudého moře.

Faraonova otázka má svoje novozákonní naplnění v Ježíšově otázce učedníkům u Cézareje Filipovy: „Za koho mne pokládáte vy?“ Co asi svým životem odpoví každá a každý z nás? Odpovídáme každou chvíli vlastního života. Kéž bychom společně šli v duchu odpovědi svatého Petra: „Ty jsi Mesías, Syn živého Boha“, a tak i naší jediné budoucnosti.

Vzdělávání v diecézi

Školní zralost

V nadcházejícím období zápisů do prvních tříd si rodiče budoucích prvňáčků často kladou otázku, zda je právě ta jejich ratolest na vstup do školních lavic připravená. Zahájení školní docházky je pro dítě spojeno s řadou změn – mění se jeho role, prostředí, učitelé i kolektiv spolužáků, denní program, náplň činnosti i požadavky, které jsou na něj kladeny.

Jak tedy vypadá dítě připravené na školu? Školní zralost je zjednodušeně stav fyzické, psychické a sociální připravenosti na zvládnutí požadavků spojených s nástupem do školy a pravidelnou školní docházkou.

Posouzení fyzické zralosti je v kompetenci dětského lékaře. Vedle parametrů dostatečné výšky a váhy jde především o zhodnocení celkového zdravotního stavu, kdy na vzdělávání mohou mít vliv konkrétní zdravotní omezení, smyslové vady, případně i vysoká nemocnost dítěte.

V rovině tzv. psychické a sociální zralosti je třeba vzít v úvahu hned několik oblastí. I když je dítě v předškolním věku stále velmi hravé stvoření, mělo by již dokázat odložit svou potřebu hry na později a umět přijmout a pracovat na úkolu, který mu zadává učitel. S tím také souvisí dostatečná úroveň soustředění a samostatnosti, aby dokázalo úkol dokončit bez větší pomoci okolí. Další oblastí je úroveň řečového vývoje, kdy je důležité, aby se předškolák dokázal s ostatními domluvit, dobře rozuměl sdělením okolí, uměl vyjádřit svoje potřeby a myšlenky a také, aby byla jeho řeč srozumitelná pro druhé, tedy aby vyslovoval většinu hlásek správně. S tím se pak úzce pojí schopnost rozpoznat počet slabik ve slově a určit počáteční písmenko.

Další oblastí je úroveň jemné motoriky, a zvláště pak grafomotoriky – první třída je výrazně zatížena prací s psacím náčiním, proto je důležité, aby ručka předškoláka byla již dostatečně

uvolněná a zvládla nápodobu drobných tvarů a brzy tak i psacího písma. Je také důležité, aby měl předškolák rozvinuté základné předpočetní představy. Vůbec nemusí umět sčítat a odčítat, to je učivem první třídy, ale měl by umět napočítat do deseti, určit, co je více a méně, pojmenovat základní geometrické tvary, určit pořadí.

Pokud není dítě školsky zralé, zvyšuje se pravděpodobnost, že nedokáže plně využít své předpoklady, v důsledku toho může selhávat ve školní práci, dostávat horší známky, může se rozvinout nechuť ke škole, negativní vztah ke vzdělávání se, strach z neúspěchu, problematické vztahy se spolužáky, atd.

Přihlédnout by měl rodič vždy i k oblasti citové zralosti dítěte. Nejde jen o to, vydržet ve škole bez rodičů. Pro dítě je později ve škole nosné, když dokáže regulovat výrazné emoce jako je vztek, strach nebo smutek a když umí přijmout případný neúspěch nebo to, že udělá chybu. Děti, které je zaplaveno emocemi, se totiž uzavírá kapacita vnímat a učit se nové informace a dovednosti.

Pokud rodič váhá nebo je např. upozorněn pedagogy mateřské školy, že právě jeho ratolest nemusí být ve všech oblastech na školu dostatečně připravená, může se obrátit na školské poradenské zařízení (to jsou Pedagogicko-psychologické poradny nebo Speciálně-pedagogická centra) a objednat se k vyšetření školní zralosti.

Správný však není ani odklad školní docházky u dítěte školsky zralého, zde hrozí riziko nedostatku zájmu o výuku (protože učivo již dávno zná), vyrušování, snížení motivace ke školní práci, obtíže ve vrstevnickém kolektivu (vyspělostí se může vzdálit od mentality většiny a nezačlenit se).

Přejeme všem budoucím prvňáčkům hladký vstup do školy, jejich rodičům klid a chladnou hlavu při psaní domácích úkolů a všem učitelům mnoho trpělivosti a důvěry v potenciál dítěte.

PhDr. Kateřina Zíková
psycholožka a zástupkyně ředitele Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny Plzeň

Diecézní synoda

2024 2026

Synodní novinky

Podrobné informace k synodě najdete na
synoda.bip.cz.

Seznam delegátů – Diecézní pastorační rada zvolila 11. března 51 delegátů Diecézní synody za jednotlivé farnosti. Seznam všech delegátů naleznete na www.synoda.bjp.cz. Celkem je k datu uzávěrky Zpravodaje 103 delegátů (z titulu funkce, na základě volby ve farnostech, za různé spolky z diecéze a dle výběru biskupa Tomáše). Z toho je 43 žen a 60 mužů. Všechny kněží je 26, z toho 9 řeholníků. V rámci žen jsou zapojeny 4 řeholnice.

První setkání delegátů diecézní synody v Liticích 23. března mělo za cíl navzájem se seznámit a představit úkoly, které jsou před delegáty v následujících třech měsících. Tím základním je organizovat ve spolupráci s pas-

toračními radami farností naslouchání ve farnostech a společně hledat odpovědi na tři synodní otázky. Součástí setkání byla společná modlitba za synodu, praktické vyzkoušení metody rozhovoru v Duchu, vysvětlení zásad facilitace skupiny a samozřejmě výborná litická pizza.

Modlitební síť – Zveme všechny k zapojení se do modliteb sítě za diecézní synodu. Každý je zván k osobní modlitbě či ve společenství. Těm, kteří se chtějí zapojit do této sítě zahrnující přímluvce z naší diecéze a modlit se za synodu tam, kde žijí, a ozvou se nám na e-mail synoda@bjp.cz, budeme jednou měsíčně zasílat úmysly k modlitbě za synodu na příslušný měsíc.

Ptáme se členů synodní rady

Garanty tématu Misie jsou: Růžena Ambrožová a Vlastimil Kadlec

1. Co pro tebe osobně znamená diecézní synoda a kam by nás měla dovést?

Diecézní synoda je pro mě výzvou, jak kráčet společně v různosti darů a povolání, zkrátka umění být spolu v naší diecézi. Přípravný proces je již v plném proudu a nyní začíná velmi důležité období

naslouchání farnostem a dalším zdejšími uskupením věřících. To je i pro mě příležitostí k vzájemnému naslouchání, respektu, spoluzodpovědnosti, ochotě být pro druhé a nikoho nepřehlížet. S tím se člověk nerodí a je třeba se tomu učit ve společnosti i v církvi – dříve nebo později.

A k čemu to všechno bude? Sama nevím. Někjaké cíle jsou již vytyčeny – vize tří základních synodních otázek – rádi bychom zůstali v hledání co nejkonkrétnější. *Ale vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha (Jan 3,8)* a doufám, že i se samotnou synodou, jejími účastníky včetně těch, kdo se za ni modlí. Tedy především nechat se vést Duchem a netáhnout to svou silou do svého vysněného cíle, ale roztáhnout plachty a plout po větru.

2. Tvým úkolem v rámci Synodní rady jsou, ještě s Vlastou Kadlecem, misie. Ten pojem máme často spojený s misiemi v exotických zemích. Je podle tebe naše diecéze takovou exotickou zemí?

To je pro mě milý úkol a doufám i pro Vlastu ;) Dnešní misie už nejsou spojené s kolonizátory jako kdysi. Misie, nebo raději dnes mluvmе o našem misijním poslání, to je každodenní život církve, který je odpovědí na Boží volání, ať už ve světě, v Evropě, v Plzni nebo na Prusinách. Papež František nám často připomíná, že bychom všichni měli být Ježíšovými učedníky a zároveň misionáři. Kolem nás je tolik lidí, kteří hledají smysl života, potřebují pocítit Boží lásku, blízkost a naději, zakusit Kristovu přítomnost

v osamocení a bolestných situacích. A nejsou daleko, každodenně je vidáme, žijí i vedle nás. Takové misii nás učil Ježíš, všimát si sester a bratří kolem sebe a vycházet ze svých komfortních zón „ke vzdáleným“. A v rámci diecézní synody se zaměříme u nás na hledání různých cest, které přivádějí „ty vzdálené“ k setkání s Kristem.

A k té exotice: Určitě žijeme v misijní zemi. V naší diecézi jsme jako křesťané výraznou menšinou ve společnosti a možná působíme „navenek“ trochu jako exoti. Ale že by proto byla naše diecéze exotickou zemí?? 😊

3. Jsi tvář, která stojí za e-mailem synoda@bip.cz, kam může kdokoli napsat své podněty, názory a připomínky. S čím vším se na tebe mohou lidé obracet? Co nejčastěji řešíš?

Potvrzuji, že e-mail synoda@bip.cz je tu hlavně pro vás! Doposud jsme řešili organizační záležitosti (volby synodních delegátů, modlitební síť přímluvců, komunikaci se synodním týmem, synodní radou a poradci). Teď vstupujeme do období mapování situace naší diecéze, tak věřím, že bude vhodným nástrojem naslouchání rozmanitým hlasům v naší diecézi. Tak prosím zůstávejte v kontaktu se svými synodními delegáty, pište a hlavně popisujte, co u vás volá po změně a co se naopak nabízí k inspiraci!

Co se chystá

Veškeré plánované akce najdete na www.bip.cz

Diecéze plzeňská

13. 4. Jarní kolo Sbírký potravin

Sbírka potravin je dnem solidarity, při kterém může každý pomoci tím nejjednodušším způsobem, darem trvanlivých potravin a drogerie. Jarní kolo sbírky proběhne po celé České republice v sobotu 13. dubna. Více na www.sbirkapotravin.cz.

26.–28. 4. S tebou mě baví svět: Víkend pro tátu a dceru

Víkend pro tátu a dceru se uskuteční v Pastoračním centru v Horní Blatné. Více informací na www.bip.cz/steboumebavisvet.

17.–19. 5. Víkend pro matku a dceru

Víkend pro matku a dceru ve věku 12-18 let se uskuteční v termínu 17.-19. května v Březí u Čachrova. Více informací najdete na www.bip.cz/matkaadcera.

Meditační zahrada

Meditační zahrada se připravuje na novou sezónu, která bude zahájena 18. dubna. Otevřeno bude každý den, a to od 10:00 do 18:00, kromě pondělí a úterý.

18. 4. Odemykání zahrady

U příležitosti zahájení sezóny 2024 vás čeká mše svatá od 17:00 a po ní opékání u ohně.

19. 4. Vítní ptačího zpěvu

Pokud si v pátek 19. dubna přivstanete a přijdete v 5:15 do Meditační zahrady, čeká na vás jedinečný zážitek. S ornitologem Jiřím Sladkým budete pozorovat, a hlavně poslouchat, ptáky v zahradě. Sraz je na parkovišti před Meditační zahradou.

1. 5. Máj s Májkou pod májkou

Srdečně zveme na komponovaný pořad ve středu 1. května od 15:00. Hudebně vystoupí Mája a Tereza Kapustovy a Jaroslava Šálková. Mluvené slovo obstarají Irena Pulicarová a Pavla Sovová. Pro děti je připraveno malování kamínků, domácí limonády, pískoviště i občerstvení.

Plzeň – město

5.–7. 4. 48 hodin františkánem

Na tuto akci jsou zváni muži, kteří přemýšlejí, o duchovním povolání. Akce 48 hodin františkánem proběhne 5.–7. dubna 2024 v Plzni. Akce by ráda pomohla v hledání vlastního životního povolání a je určena pro muže od 18 do 40 let. Pro více informací nebo přihlášení se ozvěte bratru Bernardovi na e-mail bernard@ofm.cz.

14. 4. Divadlo Víti Marčíka: Jonáš

Příběh muže, který rád rozmlouval s Bohem, ale nikdy ho neslyšel. A popravdě, nikdy Ho ani slyšet nechtěl. Protože věděl, že když Bůh začne mluvit, má to pro dotyčného nedozírné následky. Představení osobitého divadelníka Víti Marčíka proběhne v neděli 14. dubna od 16 hodin v KVK Centru (Malesická 10, Plzeň).

12.–14. 4. Duchovní obnova Otcovo srdce

Odpustit a vstoupit do svobody. Stát se synem a dcerou. Najít domov v Otcově lásce. To jsou cíle duchovní obnovy Otcovo srdce, která se koná na Církevním gymnáziu. Obnovu pořádá Římskokatolická farnost Plzeň-Bory ve spolupráci se spolkem Otcovo srdce pro ČR. Akce je ekumenická.

Plzeňský varhanní festival

17. ročník Plzeňského varhanního festivalu se uskuteční v květnu a červnu v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni.

Plzeňský varhanní festival je ojedinělým a originálním projektem, který přináší komplexní programový celek. Varhanní koncerty jsou doplněny mluveným slovem. Další složkou je i výstava o varhanách – tentokrát představí restaurované nástroje varhanářské rodiny Guthů v plzeňské diecézi (nainstalována v katedrále sv. Bartoloměje). Připraven je také program o varhanách pro školy v Korandově sboru exkurze u katedrálních varhan pro veřejnost.

Pořadatelem festivalu je Biskupství plzeňské a obecně prospěšná společnost Ars Christiana o. p. s., která má za cíl vzdělávání v oblasti kultury spojené s křesťanstvím, péči o uchování kulturních statků včetně poskytování pomoci nebo spolupráci při péči o památky. Plzeňský varhanní festival 2024 se koná pod záštitou ministra kultury.

Všechny informace včetně programu najdete na www.plzenskyvarhannifestival.cz.

Do 21. dubna Výstava Krajiny světla japonského umělce Yasuhira Chidy

Výstava Krajiny světla (Light Scapes) představí tvorbu japonského umělce Yasuhira Chidy v prostorách Muzea církevního umění v Plzni. Minimalistické světelné instalace dokáží velmi

silně zapůsobit na návštěvníky a dávají vyniknout historickým prostorám i cenným muzejním exponátům. Díla Yasuhira Chidy zkoumají témata jako je prostor a nicota, ticho a zvuk, světlo a tma, klid a ruch. Díla okouzlí jak náročné profesionály, tak ty, kteří se rádi nechají polapit a unášet silou současného umění, aniž by o něm měli nezbytně nějaké hlubší povědomí. Ano, do této skupiny patří i děti!

Yasuhiro Chida je jedním z nejvýznamnějších umělců světelného umění současnosti. Pravidelně vystavuje v Evropě, Asii i USA. Ani v Plzni nevystavuje poprvé, jeho díla jste mohli vidět v rámci předešlých ročníků festivalu umění a světla BLIK BLIK.

Karlovy Vary

Každý čtvrtek od 17:30, Setkání „Bible? Vezmi, čti, přemýšlej...“, Žlutice

Tato slova nás oslovila, abychom začali pravidelná setkání nad biblickými texty. Děkujeme těm, kteří s touto iniciativou přišli a které oslovilo aktuální heslo Diecézní synody: „Mistře, kde bydlíš? Pojďte a uvidíte! (Jn 1,38-39). Zveme každého, kdo se chce o Slově života dovědět víc. Setkání každý čtvrtek v 17.30 na žlutické faře. Jste vítáni! Sledujte, prosím aktuální informace na našem webu: www.farnostzlutice.cz. Děkujeme! Srdečně zve P. Pavel Kavec, moderátor.

Cheb

Hroznatova akademie

5. 4., 16. 4. a 30. 4. (a dále každé druhé úterý) od 17:00 do max. 20:00, **PRAVIDELNÝ KURZ KERAMIKY**

S keramičkou Kateřinou Strádalovou si můžete ve špičkově vybavené dílně vyzkoušet nejrůznější techniky a svobodně tvořit podle své fantazie. Můžete zde strávit vždy 1, 2 nebo 3 hodiny podle svých možností.

Vstupné dle počtu strávených hodin: 100 Kč = 1 hodina pro dospělé, 75 Kč = 1 hodina pro děti (v doprovodu dospělého) Kontakt tel. 603 743 362.

13. 4. od 10:00 do 16:00, **GRAFICKÁ DÍLNA**

Celodenní soustředění začátečníků i mírně pokročilých, kterým se líbí grafické umělecké techniky a chtějí si je vyzkoušet pod vedením lektora. K dispozici jsou zde materiály pro hlubotiskové techniky lept, suchá jehla, akvatinta a další.

Cena 600 Kč/os, děti pouze v doprovodu dospělých 300 Kč/os (materiál v ceně). Rezervace nutná. Bližší informace a rezervace na tel: 774 334 491, e-mail: kozakova.klaster@gmail.com.

VÝSTAVY, úterý – neděle 11:00–15:30

Manus animam pinxit – Ruka malovala duši / Jídelna opatského bytu

Výstava dřevorytů Michaela Floriana, malíře, grafika a ilustrátora, působícího ve Staré říši společně se svými sourozenci a otcem Josefem Florianem, vydavatelem knih v edici Dobré dílo. Výstava představuje umělcovu grafickou tvorbu s důrazem na katolickou tradici, zcela unikátně je zde prezentována i jeho vazba na premonstrátský řád.

100 let ZŠ Teplá – dětské práce / Galerie Čeledník

Sklepy pod prelaturou

Výstava archeologických nálezů v atraktivních prostorách bez průvodce.

Podrobnosti o všech akcích v klášteře Teplá najdete na webových stránkách klášteřa: www.klastertepla.cz.

DCM

Diecézní centrum mládeže

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

Facebook: DCM Plzeň • Instagram: dcm_plzen • YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz • e-mail: dcm@bip.cz

Připravované akce:

beYOUtiful

12.–14. 4. 2024 proběhne na DCM Plzeň jarní holčičí víkendovka s mottem. Pane, řekni jen slovo... Na těchto víkendech společně vaříme, pečeme, povídáme si, hrajeme si, tancujeme a modlíme se... prostě pohodový holčičí čas. Zveme všechny holky od 12 do 20 let, které chtějí zažít společenství a ženství.

beYOUtiful vol. 2

Po mnoha úspěšných „malých beYOUtifulch“ letos poprvé pořádáme beYOUtiful vol. 2, který proběhne 17.–19. 5. 2024 na DCM Plzeň. Tento víkend je určený všem ženám, kráskám, kterým už bylo 20 let. I tento víkend bude zaměřen na holčičí společenství, společné vaření, modlitby a mnoho povídání.

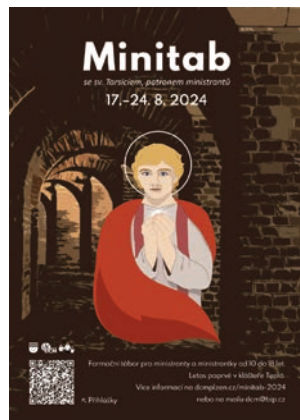
Quest

Skvělý letní tábor zaměřený na společenství a víru proběhne 21.–27. 7. 2024 na faře v Nečtiněch. Účastníci se mohou těšit na podnětné promluvy, diskuze, hry, modlitební večery, workshopy a výtečné jídlo. Týdnem nás provede příběh Pán prstenů: Návrat krále. Akce je určena pro všechny mladé od 12 do 15 let. Přihlašování na našem webu. (dcmplzen.cz/quest-2024)

Minitab

Hrami nabitý ministrantský tábor letos proběhne 17.–24. 8. 2024 v prostorách kláštera Teplá. Kromě her účastníky čeká navičování ministerky, sport, výborné jídlo a čtení na pokračování. Týdnem nás bude provázet sv. Tarsicius, patron ministrantů. Akce je určena všem klukům a holkám od oltáře od 10 do 18 let. Přihlašování na našem webu. (dcmplzen.cz/minitab-2024)

Creative

Tvůrčí minifestival pro všechny mladé duchem se letos koná poslední prázdninový týden, tedy 30. 8. – 1. 9. 2024, v Teplé. Těšit se můžete na mladé kapely, zajímavé workshopy, úžasné lidi, i krásný prostor tepelského kláštera. Přihlašování již bryz.

Celostátní setkání animátorů

12.–17. 8. 2024 proběhne v Kroměříži **Celostátní setkání animátorů** (CSA) s mottem: k vodám. Zveme všechny mladé aktivní křesťany k účasti na tomto workshopu, přednáškami, diskuzemi a modlitbou nabitým skvělém setkání. Přihlašování se spustí. 2. 4. zde: csa.aksm.cz.

Pravidelná setkávání:

- V úterý od 17:00 se na faře ve Starém Plzenci setkává spolčo od 12 let, které vede Oťák OMI.
- V úterý od 19:00 se na DCM setkává Společenství sv. Josefa, určené především pro mladé pracující.
- Ve středu od 19:00 je v kostele NPM studentská mše sv. (možnost svátosti smíření od 18:45).
- Ve středu od 20:00 se ve farním sále ve Františkánské ulici setkává Vysokoškolské společenství HORA. Více o jejich programu najdete na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“.
- Ve čtvrtek od 17:00 se na DCM setkávají mladí ke společné modlitbě, kterou vede Oťák OMI.

Fotky z akcí DCM naleznete na www.dcmplzen.cz/fotky a na našem FB a IG.

Karmelitánské nakladatelství informuje

Bc. Tereza Pošvec Matyášová

Knižní a jiné novinky

V naší prodejně nabízíme i produkty zaměřené na zvýšení imunity a střevní mikroflóry z produkce Klášterní officíny z Rajhradu u Brna. Benediktinské prebiotické pastilky jsou obohaceny o vitamín C a extrakty z šípku, levandule, borůvky, echinacei, zázvoru, šalvěje a brusinky. Dále máme na prodejně k dispozici benediktinské bylinné extrakty ve formě sirupu, které jsou již dlouhodobě mezi našimi zákazníky velmi oblíbené pro svoje příznivé účinky na organismus. Zakoupit u nás můžete i Benediktinské likéry, které jsou vyrobeny podle starých receptur a obsahují přes 30 druhů léčivých rostlin.

Dobrá zpověď nad zlato *Robert Bergman*

Všichni děláme chyby a všichni potřebujeme odpuštění. Proto nám Bůh nabízí svátost smíření. Není pro nás vždycky snadná, poji se s ní mnohá úskalí a překážky (o nich je z velké části tato knížka). Přesto můžeme se známou českou pohádkou směle prohlásit: Dobrá zpověď nad zlato! Já jsem naštěstí dostal od Boha dar, že jsem mohl objevit krásu této svátosti, a o to bych se chtěl s vámi podělit. (slova autora)

Evangelium podle Bohumila Hrabala *Pavel Hošek*

Literární dílo Bohumila Hrabala patří mezi nejvýznamnější plody české kultury dvacátého století. Bylo přeloženo do desítek jazyků, stalo se předlohou dlouhé řady celovečerních filmů a divadelních adaptací. V mnoha zemích světa je Hrabal nejznámější český spisovatel. Jeho knihy byly vykládány z mnoha různých hledisek, ale duchovní rozměr Hrabalova myšlení a díla dosud nebyl důkladně prozkoumán. Přitom duchovní motivy a posvátné symboly tvoří důležitou součást Hrabalova

Otevírací doba duben 2024

Pondělí, středa, čtvrtek 9:00–17:30

Úterý, pátek: 8:30–16:30

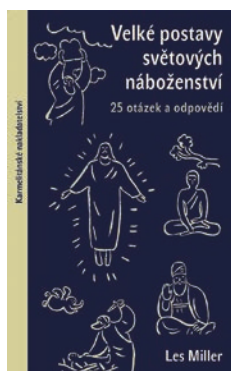
Sobota: 9:00–12:00

Provoz prodejny a aktuální novinky z Karmelitánského knihkupectví Plzeň můžete sledovat i na Facebooku nebo na webovém portálu eshop.cirkev.cz.

literárního zrcadlení světa. Nedávno byly objeveny nahrávky Hrabalových adventních promluv v Libici nad Cidlinou. Tyto nahrávky vrhají na duchovní rozměr jeho myšlení a díla úplně nové světlo. Kniha Evangelium podle Bohumila Hrabala vychází z těchto nově nalezených materiálů a nabízí ucelený výklad duchovního rozměru literární tvorby jednoho z největších českých spisovatelů.

Radost z Boha Duchovní moudrost převorky opatství sv. Cecílie *Mary David*

Nauka sestry Mary David je hluboká, prožitá, a zároveň velice „při zemi“. Je z ní cítit nejen nezlomná chuť žít a naplnit svůj život dobrem, ale i vřelé lidské srdce, porozumění pro lidskou slabost a nestálost. Zjevně se v mnohém inspirovala svatou Terezií z Lisieux a také svatým králem Davidem, po němž přijala své řeholní jméno. Až na výjimky v knize najdeme její úvahy nad otázkami, které si nekladou zdaleka jen mniši a mnišky: Jak žít v osobním vztahu s Bohem, kterého nevidíme? Co si počít se svými emocemi? Kde čerpat radost a naději uprostřed zkoušek a nesnází? Jak zvládat život s lidmi, kteří nám nesedí? Jak dělat velká životní rozhodnutí?

Velké postavy světových náboženství 25 otázek a odpovědí *Les Miller*

Kdo jsou zakladatelé světových náboženství? Jak se jmenují jejich posvátné knihy? Jak uctívají Boha a které tradice zachovávají židé, křesťané, muslimové či sikhové? Svět je dnes jednou velkou globální vesnicí. Chceme-li se vyhnout náboženským konfliktům, je třeba objevovat, co nás spojuje a co odlišuje. Tato příručka nás seznamuje s Abrahámem, Mojžíšem a Davidem, s Ježíšem, apoštoly Petrem a Pavlem i Martinem Lutherem, s Mohamedem, Buddhou a guruem Nánakem. Nakonec si můžeme srovnat znění zlatého pravidla („co chcete, aby lidé dělali vám, dělejte i vy jim“) v různých duchovních směrech.

Z dopisů našich čtenářů

Jarka Straková se v loňském roce vydala na třísetkilometrovou pouť za plzeňskou diecéze. Teď má v plánu uskutečnit pouť za zdar diecézní synody a zve všechny, kteří se k ní chtějí připojit, ke společné cestě. V tomto textu barvitě líčí první putování i své plány do budoucna.

Loni jsem se vydala na pouť k Božímu milosrdenství do Slavkovic.

Žijeme s manželem, dětmi a jejich rodinami v naší plzeňské diecézi celých 30 let, máme ji

rádi. Ohlédnu-li se za sebe, prožili jsme krásné období ve farnosti, spolu, s podporou přátel i duchovních, máme za co děkovat, a co se nezdařilo zase napravovat. Měla jsem přání podniknout pěší pouť k Božímu milosrdenství do Slavkovic, tak jsem si řekla, že by se zrovna hodilo vykonat pouť ke kulatému výročí diecéze. Do Slavkovic se poutníci pravidelně vydávají z různých míst naší vlasti, jen z Plzně zatím nikdo. V létě se poutníci setkají v kostele Božího milosrdenství při společném slavení, sdílení.

Trasa z Plzně je dlouhá, je to asi 300 km pro pěšího poutníka. Byla jsem navíc omezena různými povinnostmi, a tak jsem ji absolvovala na několik etap. Zavolala jsem P. Tomáše Kazaňského, pořadatele poutí do Slavkovic a svěřila se mu se svým nápadem. Povzbudil mě, ať vyrazím a ujistil o doprovázení modlitbou. Ať prý vyjdu bez obav, s odvahou a vírou v Boží milosrdenství, byť nemám na cestě nic zajištěno.

Jednoho červnového dne jsem si sbalila batoh se spacákem, pláštěnkou a několika drobnostmi, obula tenisky a vyrazila do katedrály sv. Bartoloměje před Plzeňskou madonu, abych si vyprosila její ochranu a Boží pomoc.

Pokračovala jsem cestou kolem kostela u fran-tiškáňů, odkud právě vycházel P. Petrašovský, který mi na cestu požehnal. Tak jsem vykočila na Rokycany. Každý úsek cesty jsem skončila na vlakovém nádraží, abych příště navázala plynule další etapou.

Trasy vedly z Plzně přes Příbram, Kosovu horu, Český Šternberk, Zruč n. Sázavou, Havlíčkův Brod a Vepřovou do Slavkovic.

Toto je výsledek:

1. etapa Plzeň – Rokycany – Příbram (23.–25. 6.)
2. etapa Příbram – Kamýk n. Vltavou – Kosova Hora (13.–16. 7.)
3. etapa Kosova Hora – Chvojen, Konopiště, Benešov – Kosova Hora (29.–30. 7.)
4. etapa Benešov – Český Šternberk (10.–11. 8.)

5. etapa Český Šternberk – Kácov, Zruč n. Sázavou – Ledec n. Sázavou, Stvořidla, Světlá n. Sázavou (11.9. – 13.9.)

6. etapa Světlá n. Sázavou - Okrouhlice, Havlíčkův Brod - Pohled, Příbyslav, Velká Losenice, Vepřová - Velká Losenice, Žďár n. Sázavou., Slavkovice (15.9. - 17.9.)

Spala jsem různě podle situace. Pod širákem, ve stanu, v hotelu, v penzionu, v klášteře i na zámku.

Putovala jsem většinou sama, jednou mne provázeli moji vnuci, jindy zase řádová sestřička. Cesta dobře utíká, když se krajina mění, turistické cesty jsou značené a počasí přeje. Krásné je putování kolem Sázavy s výhledy do dále.

Problém nastal, když se mi vybil mobil zrovna v lesích, jako jsou ty brdské – hluboké a nekonečné. Vracet jsem se nechtěla, budu pokračovat dál, ale jak dlouho? Celý den bez mapy a civilizace, zrovna tady jsou turistické značky nejasné nebo chybí. Člověk živáčka nepotká. Naštěstí projel okolo cyklista, zastavil a divil se, co tady vlastně takhle sama dělám?

Kam jdu? „Chci dojít do civilizace!“

Byl velmi ochotný, koukli jsme do mapy, směr byl správně, a tak jsme si popřáli šťastnou cestu. Pokračovala jsem v putování až jsem došla k rozcestí se šípkami. To je skvělé! Zanedlouho ovšem vidím dva divočáky, co mi jdou naproti. Sebrala jsem klacek a začala klepat a bouchat kolem sebe. Pomohlo to, divočáci pomalu odkráčeli z asfaltky a já obloukem mohla pokračovat dál. To jsem se zapotila!

Na pouti jsem potkávala samé ochotné lidi. Snažili se vždy poradit nejlepší cestu. Na oplátku jsem jim slíbila, že se za ně pomodlím. Byla jsem překvapená, že se nebránili, dokonce si přáli, abych myslela na náš národ, na dokončení studií či zdraví.

Zážitkem pro mne bylo setkání se sestřičkou Ludmilou z Kosovy Hory. Nabídla mi ubytování, ošetření bolavého kolene, jídlo a putovala se mnou jednu etapu. Sestřička cesty kolem svého působiště dobře znala, a tak jsme putovaly

„zkratkami“ - přes pole, louky, kukuřici, obuté a bosé, v dešti či parnu, v tichu i modlitbě. Prostě báječné setkání.

Na doporučení známých jsem strávila jedno odpoledne u paní Helenky v Havlíčkově Brodě. Kromě prohlídky historického centra mi zajistila i odborného průvodce kostela. Na dalších dvou místech mi kněží domluvili nocleh v rodinách. Stále vzpomínám na tahle setkání s lidmi, co mne přijali k sobě, nabídli svůj příbytek, někdy se sešla i širší rodina, rozdělili se o jídlo a věnovali mi čas. Zůstala jsem víc obohacena, než jsem sama mohla dát.

Ani zdravotní problémy se poutníkovi nevyhnou. Bolest kolene s omezením chůze nebo uklouznutí ve sprše a naražení boku mne vyřadilo na měsíc z další etapy. Mohla jsem pokračovat, až bolesti přestaly.

Najednou vidím cedulí.

„A už jsem tady. Slavkovice!“

Na návsi u rybníka nový moderní kostel. Nikde nikdo. Beru za kliku. Je otevřeno.

Hospodin se postaral i o takového nepatrného poutníka jakým jsem byla já.

Předem jsem neměla zajištěné žádné ubytování ani stravování, vždy se vše poskládalo během cesty. Celá ta moje pěší pout za plzeňskou diecézi se, myslím, loni vydařila. V modlitbě s prosbami za Boží milosrdenství pro nás všechny.

Jak to tak bývá, putování se stává závislostí. Chtěla bych, jestli Pán dá, pout zopakovat, tentokrát s úmyslem za zdar diecézní synody.

A zvu vás, připojte se ke mně a vydejte se s batohem na pěší pout! Ráda bych cestu zahájila v pátek 19. dubna 2024 ve 14 hod v katedrále s požehnáním na cestu. Odtud se vydáme do Rokycan. Kontakt: strakova@bip.cz.

Jarka Straková

Okénko pro děti

„Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne.“ (Jan 10,14)

Ježíš o sobě říká, že je dobrý pastýř. Stará se o své ovečky, vodí je na dobrou pastvu a chrání je před zlými vlky.

Spočítej, kolik je na obrázku ovcí, mraků, zvonečků a květin a číslo zapiš.

Barbora Švédová

Z diáře emeritního biskupa Františka

4/24

4. 4. 18:30 – **Litice, Koinonia Jan Křtitel**, přednáška o Turínském plátně

6. 4. 10:00 – **Litoměřice**, mše sv. za kard. Štěpána Trochtu k výročí 50 let od úmrtí

10. 4. 9:00 – **Ostrov**, vikariátní konference

13. 4. 11:00 – **Olomouc**, uvedení do úřadu arcibiskupa Nuzíka

15. 4. 17:00 – **Zámek Zbiroh**, přednáška o Turínském plátně

16. 4. 15:00 – **Plzeň, biskupství**, setkání zaměstnanců biskupství

23.-24. 4. Erlebachova bouda, plenární zasedání ČBK

Titulní fotografie: Václav Beneš. Další fotografie v tomto vydání: Jiří Strašek, Václav Beneš, Soňa Pikrtová, Jaroslava Straková, DCM Plzeň, Pixabay. Ilustrace „Okénko pro děti“: Barbora Švédová.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do Zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, Plzeň, 301 00).
Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.
Těšíme se na vaše příspěvky.

PLZEŇSKÝ VARHANNÍ FESTIVAL

2024
17. ročník

Katedrála sv. Bartoloměje, Plzeň

Pondělí **6. 5. 2024** • 19.00 h.

Martin Gregorius (PL) – varhany

L. Vierne, J. Jongen, improvizace

Pondělí **20. 5. 2024** • 19.00 h.

Willibald Guggenmos (CH) – varhany

G. Ropartz, J. S. Bach, E. Elgar, E. Gigout, P. Cochereau, F. Liszt

Pondělí **3. 6. 2024** • 19.00 h.

Ivana Kylarová – varhany

David Horáček – umělecký přednes

Petr Eben: Job

Pondělí **17. 6. 2024** • 19.00 h.

Gerard Legierse (NL) – varhany

J. S. Bach, A. Guilmant, O. Messiaen, J. Langlais, L. Boëllmann

vstupné na koncerty 200 / 130 Kč
abonmá 600 / 400 Kč

Vstupenka **Plzeň**

Doprovodný program:

- Výstava v katedrále sv. Bartoloměje
Restaurované nástroje varhanářské rodiny Guthů v Plzeňské diecézi
- Sobota **18. 5. 2024** • 9.30 h. a 11.00 h.
Exkurze u varhan na kůru katedrály sv. Bartoloměje vstupné dobrovolné
- **Program o varhanách pro školy v Korandově sboru**

Pořádá Ars Christiana o.p.s.
za podpory Plzeňského kraje,
města Plzně
a Biskupství plzeňského.

ARS
CHRISTIANA o.p.s.

PLZEŇSKÝ KRAJ

Kulturní **Plzeň**

EURONOVA
GROUP

Akce se koná pod záštitou
ministra kultury.

©
Pavel Palátek

www.plzenskyvarhannifestival.cz tel. 777 633 350

Z diáře biskupa Tomáše

4/24

5. 4. **Loket**, kanonická vizitace farnosti

7. 4. **11:00 – Loket, kostel sv. Václava**, mše sv. na zakončení vizitace

9. 4. **17:30 – Plzeň, Pedagogická fakulta ZČU**, přednáška „Svatá válka neexistuje“

11. 4. **19:00 – Německo, Gera**, přednáška v rámci Ekumenické akademie

13. 4. **10:00 – Olomouc, katedrála sv. Václava**, uvedení nového olomouckého arcibiskupa

15. 4. **20:00 – Online přenos Live s biskupem**

18. 4. **Sokolov a Chodov**, kanonická vizitace farností

22.–24. 4. **Plenární zasedání ČBK**

26. 4. **Kraslice**, kanonická vizitace farnosti

27. 4. **11:00 – Plasy, kostel Nanebevzetí Panny Marie**, kněžské svěcení Oty Medvece, OMI

28. 4. **8:30 – Sokolov, kostel sv. Jakuba Většího**, mše sv. na zakončení vizitace

11:00 – Chodov, kostel sv. Vavřince, mše sv. na zakončení vizitace

30. 4. **Kněžský výlet**

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1× měsíčně Biskupství plzeňské

nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědný redaktor: Pavel Říha – zpravodaj@bip.cz

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.

Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2024

Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2024